

רחל יקרה,

ממרום גילי אני רוצה לומר לך, שזה לא נורא להיות בת 70. בעוד שנתיים תיווכחי שצדקתי.

נפגשנו בשנת 1991 כשהתחלתי לעבוד באורט מינקוף. את היית הרכזת. לא אשכח את היד ששלחת לקרב אותי ולהקל עלי את הקליטה. כי זו - את. במשך השנים התפתחה בינינו חברות שמעבר לעבודה. חויינו שמחות ועצבונות, צחקנו ודמענו, כעסנו והשלמנו.

אנחנו מכירות 30 שנה. זה המון זמן. ילדינו שהיו "ילדים", התבגרו ובנו משפחות ואנחנו תפסנו את מקום הורינו בשורה הראשונה של המשפחה. (ורק כדי להכניס דברים לפרופורציה אומר שהיינו צעירות מילדינו בגילם היום). עברנו הרבה בחתיכת החיים שלנו, יש לנו עבר עשיר.

אני אוהבת אותך בכל לבי. את חברה טובה. את מקסימה וטובת לב. חכמה, רחבת דעת, שנונה ומצחיקה. אני אף פעם לא משתעממת בחברתך. כל שיחה בינינו כאילו המשכה של קודמתה אף אם עבר זמן רב. כי אני כידוע לך לא טובה כל כך בטיפוח קשרים. אני לא יכולה שלא לציין את הבונקריות שלך כי אחרת תגידי שאני לא מכירה אותך.

אני רוצה לאחל לך יום הולדת שמח ועוד שנים רבות לצד אישך מאיר, וילדייך דרור עדי ושיר ומשפחותיהם.

המתמצאים במניין השנים טוענים ששנת 2020 אינה נחשבת. אז אולי בשנה הבאה נחגוג לך בשמחה ריקודים וצהלולים.

אוהבת מאד,

גבי ארמוזה